

— Деца, татко ви ще оздравѣе, ако вие побързате да вземете лѣкарствата отъ аптеката. Зная, че сте бедни и че нѣмате пари. Но вие, въ своята тѣга и скръбъ по болния

си татко, сте забравили за вашитѣ скромни спестявания. Въ спестовната ви касичка, въ която отъ седмица не сте пуцали нищо, има събрани до сега надъ триста лева, съ които ще платите лѣкарствата и ще набавите на татка си храна за връщане на силитѣ и закрепване на здравето му. Повикайте чиновника отъ дружеството и го помолете да отключи касичката и ви даде спестенитѣ пари. . . Татко ви скоро ще намѣри работа, а тѣй сѣщо и майка ви. Не забравяйте да почнете да пестите наново! . .

Деца! плѣснаха отъ радостъ ржце въ сѣня си и се събудиха.

Казѣха си, какво сѣ сънували. Бързо отърчаха при майка си. Разказаха ѣ сѣня си.

Стрина Неда отиде въ стаята и изтегли сандѣка, що бѣше подъ леглото.

Отвори го и затарѣшува. Скоро тя извади касичката. И, наистина, касичката бѣ пълна съ пари. Въ записията около болния си татко, децата бѣха забравили да предадатъ спестеното на чиновника отъ дружеството. Майката подаде касичката на децата и каза:

— Идете и направете, каквото трѣбва . . .

Деца! свършиха тая работа. Тѣ имаха пари. Взеха лѣкарствата, купиха и храна.

Още сѣщия день — Въведение Богородично, баща имъ се почувствува по-добре. И въ тоя хубавъ день, когато тѣхнитѣ другарчета празнуваха голѣмия празникъ, Димитринка и Минка стоеха смилено предъ светата икона, кръстѣха се и молитвено шепнѣха:

— Благодаримъ Ти, Иисусе—Спасителю нашъ, и на Тебъ, света Дево — Майко на нашия Господъ, за благостѣта и милосърдието Ви!

Не мина много и бащата съвсемъ оздравѣ.

Хвана се на работа. А хванз се на работа и майка имъ.

Сбждна се сѣньтъ на тия две дечица, който сѣнь видѣха презъ нощѣта срещу деня на православната християнска младежъ.

Люб. Бобевски.

„Който живѣе подъ покрива Ми . . . ще повика къмъ Мене, и ще го чуя; съ него Сѣмъ въ скърби; ще го избавя и ще го прославя“.

(Псал. 90 : 1, 15).